

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **K. V.**, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 3. 2007, č. j. 61 Az 76/2005 – 24,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhal zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 10. 6. 2005, č. j. OAM-1037/VL-07-04-2005, kterým byla zamítnuta jako nedůvodná jeho žádost o udělení azylu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Jako důvody kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že je v zemi jeho původu ohrožen na životě a že tím náleží k určité sociální skupině. Splňuje tedy podle jeho názoru podmínku ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu pro jeho udělení. Dále uvedl, že trpí nepředstavitelným psychickým nátlakem a stát není schopen odpovídajícím způsobem mu zajistit ochranu před takovým jednáním. Rozhodně tedy jde o důvody humanitární, na základě kterých podle názoru stěžovatele by bylo možno udělit azyl za použití ustanovení § 14 zákona o azylu. V kasační stížnosti se stěžovatel domáhá přiznání odkladného účinku, ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů, tlumočníka do ruského jazyka a veřejného projednání věci.

V souvislosti se žádostí o ustanovení bezplatného zástupce krajský soud přípisem ze dne 31. 5. 2007, č. j. 61 Az 76/2005 – 35, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 10 dnů prokázal své majetkové a výdělkové poměry, z nichž by krajský soud mohl vycházet při svém rozhodování ohledně jeho návrhu na ustanovení zástupce. Stěžovatel

však na tuto výzvu nereagoval, a proto krajský soud usnesením ze dne 28. 8. 2007, č. j. 61 Az 76/2005 – 37, jeho návrh na ustanovení zástupce zamítl; současně ho v citovaném usnesení vyzval k odstranění trvajícího nedostatku spočívajícího v absenci povinného zastoupení advokátem, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení předmětného usnesení, a poučil stěžovatele, že nevyhovění výzvě ve stanovené lhůtě bude mít za následek odmítnutí kasační stížnosti.

Na tuto výzvu, která byla opakovaně doručována, však stěžovatel nereagoval. Nejvyšší správní soud z posledního pokusu o doručení výzvy ověřil z doručenky připojené na č. l. 46 soudního spisu, že pokus doručujícího orgánu o doručení písemnosti stěžovateli byl učiněn ve středu 17. 10. 2007, a vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl v místě doručení zastížen, byla téhož dne písemnost uložena u držitele poštovní licence. Podle ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a odst. 4 o. s. ř., na jehož použití odkazuje ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s., nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese svého pobytu či místa, kde se zdržuje, doručující orgán jinou písemnost, která není určena do vlastních rukou adresáta, doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, doručující orgán písemnost uloží a zanechá adresátovi v místě doručování výzvy, aby si písemnost vyzvedl. Nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Posledním dnem třídní lhůty stanovené ustanovením § 50c odst. 4 o. s. ř. byl den 20. 10. 2007 a protože tento den připadl na sobotu, považuje se v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. za den doručení nejbližší následující pracovní den, tj. pondělí 22. 10. 2007. Fikce doručení tak nastala v pondělí 22. 10. 2007 uplynutím třídní úložní doby, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se stěžovatel o tomto uložení nedozvěděl.

V daném případě stěžovatel v soudem stanovené lhůtě neprokázal ani své právnické vzdělání, ani zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Nezastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti brání jejímu projednání, neboť jde o nedostatek podmínek řízení, který, pokud nebyl odstraněn, je důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti. Shodně Nejvyšší správní soud judikoval již ve svém usnesení ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, podle něhož: „*Pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].*“

To znamená, že stěžovatel v řízení o kasační stížnosti není zastoupen ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., ačkoli zastoupení je zákonnou podmínkou řízení o kasační stížnosti; podle citovaného ustanovení s. ř. s. totiž musí být stěžovatel zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., odmítl.

O návrhu stěžovatele, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť kasační stížnost ve věcech azylových je ve smyslu ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladným účinkem vybavena ex lege. Ve věci žádosti o osvobození od soudních poplatků pro kasační řízení je nutno uvést, že stěžovatel je ve smyslu ustanovení § 11 odst. 2 písm. ch) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, od poplatkové povinnosti osvobozen. Konečně

pokud jde o návrhy stěžovatele na veřejné projednání kasační stížnosti a ustanovení tlumočníka do jazyka ruského, pak je nutno konstatovat, že se s ohledem na to, že kasační stížnost byla Nejvyšším správním soudem odmítnuta, jedná o návrhy zcela bezpředmětné.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba, a na základě odkazu uvedeného v § 120 s. ř. s. obdobně i kasační stížnost, odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu